

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 13 czerwca 2013 r.

DOLiS/DEC- 621/13

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 t. jedn.), art. 12 pkt 2, art. 22 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pani K. M. i Pana J. M., na udostępnienie ich danych osobowych w treści wpisu internetowego z dnia [...] lipca 2012 r. umieszczonego jako komentarz do artykułu zamieszczonego na stronie internetowej [...], prowadzonej przez Redakcję [...],

umarzam postępowanie.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pani K. M. i Pana J. M., zwanych dalej Skarżącymi, na udostępnienie ich danych osobowych w treści wpisu internetowego z dnia [...] lipca 2012 r. umieszczonego jako komentarz do artykułu zamieszczonego na stronie internetowej [...] prowadzonej przez Redakcję [...], zwaną dalej Redakcją. W treści podania Skarżący wskazali, że „Wnosimy skargę na (...) <<[...]>> za naruszenie naszych danych osobowych na forum publicznym, za naruszenie naszych dóbr osobistych (...) [...] lipca 2012 na stronie internetowej gazety (...) ukazał się podły i bardzo obraźliwy wpis. Naruszone zostały nasze dane osobowe, dobra osobiste, nasza sfera prywatności i sumienia”. W związku z wskazanymi okolicznościami Skarżący zażądali ustalenia autora przedmiotowego wpisu i pociągnięcie jego oraz Redakcji do odpowiedzialności „cywilno-karnej” oraz przyznania „rekompensaty moralno-finansowej”. Dodatkowo w piśmie z dnia [...] października 2012 r. stanowiącym zażalenie na postanowienie Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych o zwrocie skargi na skutek nie przesłania w wyznaczonym terminie dowodu uiszczenia opłaty skarbowej od czynności urzędowej

organu, Skarżący, wskazali, iż zwracali się do Redakcji o usunięcie kwestionowanego wpisu, oraz ponownie podnieśli, iż „naruszone zostały dane związane z naszym stanem cywilnym, naszymi prywatnymi i osobistymi sprawami dotyczącymi naszego postępowania”.

W toku postępowania przeprowadzonego w niniejszej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił następujący stan faktyczny.

1. W dniu [...] lipca 2012 r. na stronie internetowej Redakcji ([...]) opublikowany został materiał prasowy zatytułowany „[...]”, poświęcony Skarżącej.

2. Pod zamieszczonym materiałem w dniu [...] lipca 2012 r. został dodany przez użytkownika posługującego się nickiem „g.” komentarz, w swojej treści odnoszący się bezpośrednio do Skarżących.

3. Z informacji przedstawionych przez Redakcję, wynika, że ww. wpis został już usunięty, ponadto, obecnie dane osobowe Skarżących nie są już w żadnym zakresie przez nią przetwarzane.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Na wstępie należy podkreślić, że Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wydając decyzję administracyjną zobowiązany jest do rozstrzygnięcia w oparciu o stan faktyczny istniejący w chwili wydania decyzji. Jak podnosi doktryna „organ administracji publicznej ocenia stan faktyczny sprawy według chwili wydania decyzji administracyjnej. Reguła ta odnosi się także do oceny stanu prawnego sprawy, co oznacza, że organ administracji publicznej wydaje decyzję administracyjną na podstawie przepisów prawa obowiązujących w chwili jej wydania (...) Rozstrzygnięcie w postępowaniu administracyjnym polega na zastosowaniu obowiązującego prawa do ustalonego stanu faktycznego sprawy administracyjnej. W ten sposób organ administracji publicznej realizuje cel postępowania administracyjnego, jakim jest urzeczywistnienie obowiązującej normy prawnej w zakresie stosunków administracyjnoprawnych, gdy stosunki te tego wymagają”. (Komentarz do ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 00.98.1071) M. Jaśkowska, A. Wróbel, Lex., el/2012).

Odnosząc powyższe do ustalonego stanu faktycznego, podkreślić należy, że z materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie wynika, iż Redakcja usunęła ze strony internetowej o adresie [...] komentarz zawierający dane osobowe Skarżących, ponadto aktualnie ich dane nie są w żadnym zakresie przez Redakcję przetwarzane. Zatem zdaniem Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych postępowanie to stało się bezprzedmiotowe, w związku z czym należy je umorzyć. Stosownie bowiem do art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 t. jedn.), zwanej dalej Kpa, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania

odpowiednio w całości albo w części. W doktrynie wskazuje się, że: „Bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której stanowi się w art. 105 § 1, oznacza, że brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego, a wobec tego nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie jej co do istoty. Przesłanka umorzenia postępowania może istnieć jeszcze przed wszczęciem postępowania, co zostanie ujawnione dopiero w toczącym się postępowaniu, a może ona powstać także w czasie trwania postępowania, a więc w sprawie już zawisłej przed organem administracyjnym.” (B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, C.H. Beck, Warszawa 2004, s. 478). Ustalenie przez organ publiczny istnienia przesłanki, o której mowa w art. 105 § 1 Kpa zobowiązuje go, jak podkreśla się w doktrynie i orzecznictwie, do umorzenia postępowania, nie ma bowiem wówczas podstaw do rozstrzygnięcia sprawy co do istoty, a dalsze prowadzenie postępowania w takim przypadku stanowiłoby o jego wadliwości, mającej istotny wpływ na wynik sprawy.

W zakresie żądania Skarżących dotyczącego ustalenia autora kwestionowanego wpisu, podkreślić należy, że w myśl art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.) Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych jest organem do spraw ochrony danych osobowych. Do jego zadań, określonych w art. 12 ustawy, należy w szczególności: 1) kontrola zgodności przetwarzania danych z przepisami o ochronie danych osobowych, 2) wydawanie decyzji administracyjnych i rozpatrywanie skarg w sprawach wykonania przepisów o ochronie danych osobowych. Mając na uwadze powyższe podkreślić należy, że do zadań Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych nie należy ustalanie tożsamości osoby/osób odpowiedzialnych za umieszczanie na stronach internetowych konkretnych informacji.

W związku z powyższym, odnosząc się zarazem do wniosku Skarżących o przyznanie zadośćuczynienia, podkreślić należy, że Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych dokonuje wyłącznie oceny legalności przetwarzania danych osobowych, natomiast nie jest uprawniony do „pociągnięcia do odpowiedzialności cywilno-karnej” podmiotów odpowiedzialnych za przetwarzanie danych osobowych, ani do przyznania „rekompensaty moralno-finansowej”. Informacyjnie jedynie wskazać należy, że każdy, kto ma poczucie naruszenia jego dóbr osobistych, może – w stosunku do osoby według niej winnej naruszenia – wystąpić na drogę postępowania cywilnego w myśl przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296 z późn. zm.). Stosownie do treści art. 23 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93 z późn. zm.), niezależnie od ochrony przewidzianej w innych przepisach, dobra osobiste człowieka, jak w szczególności zdrowie, wolność, cześć, swoboda sumienia, nazwisko lub pseudonim, wizerunek, tajemnica korespondencji, nietykalność mieszkania, twórczość naukowa, artystyczna, wynalazcza i racjonalizatorska, pozostają pod

ochroną prawa cywilnego. Jeżeli więc wskutek działań podmiotów wskazanych w skardze doszło w ocenie Skarżących do naruszenia ich dóbr osobistych, mogą dochodzić ich ochrony na gruncie przepisów Kodeksu cywilnego. Zgodnie z art. 24 § 1 Kodeksu cywilnego ten, czyje dobro osobiste zostaje zagrożone cudzym działaniem, może żądać zaniechania tego działania, chyba że nie jest ono bezprawne. W razie dokonanego naruszenia może ona także żądać, ażeby osoba, która dopuściła się naruszenia, dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia jego skutków, w szczególności ażeby złożyła oświadczenie odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie. Na zasadach przewidzianych w Kodeksie cywilnym może ona również żądać zadośćuczynienia pieniężnego lub zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej na wskazany cel społeczny. Sądem właściwym w tym zakresie będzie sąd cywilny.

Dodatkowo podkreślenia wymaga, że stosownie do wskazanego powyżej zakresu kompetencji określonego w art. 12 pkt 1-7 ustawy o ochronie danych osobowych, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych nie jest organem uprawnionym do kwalifikacji znamion czynu zabronionego. To organy ścigania właściwe są do merytorycznego rozpoznania zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa, a Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych nie może rozstrzygać kwestii należących do kompetencji innych organów przyznanych im na podstawie odrębnych przepisów prawa. Leży to bowiem w gestii wyłącznie uprawnionych organów ścigania (Policji, prokuratury), które dysponują szerokimi instrumentami prawnymi w tym zakresie. Podobne stanowisko w tym zakresie zajął Naczelny Sąd Administracyjny, który w wyroku z dnia 21 listopada 2000 r. (sygn. akt II SA 308/00), stwierdził, iż cyt.: „(...) ingerencja Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych w tok postępowania karnego jest niedopuszczalna, gdyż w przeciwnym razie zostałaby naruszona zasada wyłącznej kompetencji organów ścigania do prowadzenia postępowania przygotowawczego i niezawisłego sądu do wyłącznego sprawowania wymiaru sprawiedliwości”.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Stronom na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych oraz art. 129 § 2 w związku z art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego przysługuje, w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).